

Svar på interpellation (2016:64) av Bo Sundin (M) om den försvunna idrottsmiljarden

Bo Sundin ställer följande frågor till mig:

1. Hur ser du på det faktum att en betydande del av den så kallade idrottsmiljarden gått till fördyrningar istället för nya idrottsanläggningar?
2. Vilka åtgärder avser du vidta för att få bättre prognoser på planerade idrottsinvesteringar?
3. Är du beredd att dra i nödbromsen när kostnaderna för enskilda investeringsprojekt skenar?
4. Är du beredd att ta hjälp av externa aktörer för att bygga ut infrastruktur i Stockholms stad?

Stockholm har sedan många år tillbaka en stor anläggningsbrist. Den är uppkommen ur en investeringsskuld sedan tidigare styren. Anläggningsbristen drabbar Stockholms idrottsrörelse, och framför allt stadens barn och unga. Att bygga ikapp anläggningsbristen är en av majoritetens högsta prioriteringar för att kunna öka tillgången till idrott i staden. Därför har vi anslagit en extra idrottsmiljard till investeringar i idrottsanläggningar.

Vi anslår i år knappt en halv miljard till idrottsinvesteringar. Hittills under mandatperioden har vi anlagt 12 konstgräsplaner, färdigställt tre hallar och arbetar med ytterligare fem hallar. Vi miljardinvesterar i stadens simhallar de kommande åren, för att säkerställa tillgången till dessa för framtida generationer Stockholmare.

Som frågeställaren påpekar ser vi ser kostnadsökningar för vissa av projekten. Orsakerna till dessa är flera. Dels har vi för få aktörer som är intresserade av att bygga idrottsanläggningar, därför försöker vi i så stor utsträckning som möjligt samplanera nya idrottsanläggningar redan från början när nya bostäder eller skolor byggs. Ett annat problem är prognoserna. Förvaltningarna arbetar för att förbättra prognoserna och det arbetet måste fortsätta. Detta är dock inget nytt fenomen. Förra majoriteten startade exempelvis igång fem nya hallar och påstod att de skulle byggas till en kostnad om 100 mnkr. Vi påpekade redan då - och det har mycket riktigt

visat sig - att det var rena glädjekalkyler. Flera projekt under den borgerliga alliansens tid visade betydande kostnadsökningar, ibland så mycket som uppåt 62 % i fördyrningar.

Interpellanten ställer mig frågan ifall jag är beredd att dra i nödbromsen. Det har jag redan gjort i minst ett konkret exempel. För majoriteten är det samtidigt prioriterat att anläggningar i slutändan bli byggda. Det är därför viktigt att fortsätta arbetet med att förbättra prognossäkerheten och kostnadskontrollen i projekten.

Vi är också beredda att låta externa aktörer bidra till stadens utveckling av idrottsanläggningar. Dock är det få sådana som har intresset att bygga idrottsanläggningar utan motkrav om att staden exempelvis ska skänka bort mark där samma aktörer kan bygga exempelvis bostadsrätter. När vi får förfrågningar från seriösa aktörer som på ett trovärdigt sätt kan bidra, KFUM är ett sådant exempel, välkomnar vi dessa externa aktörer i arbetet för att öka tillgången till idrottsytor och idrottsanläggningar i vår stad.

Stockholm den 21 november 2016

Emilia Bjuggren